

SOSYALİZM NEDİR?**A) SOSYALİZMİN SÖZÜ:**

Ortada hiç kimsenin yürütmeye kalkışamayacağı bir gerçeklik var. Sosyalizm sözcüğü, en çok 150 yıl önce icat edildi. Bu sözcük Frenkçeden gelmez. Ama, Fransız icadı değildir. Sosyalizm en sistemli gürültülü gösterilerini Fransada yapmış ise de, İngilterede doğmuştur. Çünkü ilk Sosyal Devrim İngilterede Kapitalizmi orada iktidara getirmiştir. Sosyalizm bir antitez olarak dünyaya gelebilmek için, önce Kapitalizmin doğması gerekmiştir.

Önce Kapitalizm, ondan sonra Sosyalizm gelişimi, günümüzdeki geri ülkeler için şart sayılmaz. Nitekim, bir ülke içinde, Kapitalist ilişkilerin henüz girmemiş bulunduğu sektörler varken, o ülkeye egemen düzən kapitalizm ise sosyalizm iktidara çıkabilmiştir. Bütün ülke ekonomisinin ve sınıf münasebetlerinin önce kapitalist olması beklenmemiştir. Yeryüzünün bir tek ülke kadar küçüldüğü günlerde, kimi ülkelerin, ayrıca kapitalizm gelişmesini beklemeksizin sosyalizme geçmeleri mümkün olmuştur... Yanlız tarihte, önce modern kapitalizm gelmiştir. Kapitalizmin girmediği ülkede sosyalizm başlamamıştır.

Yeryüzünde Kapitalizmin ilk iktidara geldiği toprak İngiltere olduğu için, Sosyalizm sözcüğünü ve kavramını ilk bulan adam, büyük İngiliz ütopisti (hayalci sosyalisti) Rôbert Owen olmuştur. Owen, 1820 yıllarında "AKILLICA" TOPLUM DÜZENİ " dediği şeye "SOSYALİZM" adını koymuştu. Ondən sonra, Fransanın en büyük ütopisti Saint-Simon'a öğrenci olanlar içinde en namuslu kalanlar "PRODUCTEUR" (Üretmen) adıyla çıkardıkları dergide "SOSYALİZM" deyimini yaydılar.

Sosyalizmin SÖZÜ bu.

B) SOSYALİZMİN ÖZÜ:

Sosyalizmin özünü anlamak için Dünyada, Türkiye'de ve Bilimde doğuşuna kısaca değmeliyiz.

I- Dünyada Sosyalizm: Kapitalizmin ürünü.

Tarihte, Medeniyetle birlikte sonsuz devrimler oldu. Sınıf çekişmeleri sosyal bir devrime ulaşamadığı için medeniyetlerin çöküşleriyle sonuçlandı. Bu çöküşlere TARİHSEL DEVRİMLER adı verilebilir. Ancak Kapitalizm doğduğu zaman, medeniyet yıkılmadı, iktidara burjuvazi geçti. Bu değişikliğe SOSYAL DEVRİM denildi. Tarihsel Devrimde Toplum yıkılıyordu, Sosyal Devrimde yalnız bir sınıfın tahakkümü yıkılıyordu, Toplum daha başarıyla yoluna devam ediyordu.

İnsanlık ölçüsünde bambaşka bir gelişme sağlayan Sosyal Devrimin mustulayıcıları Burjuva Devrimcileri oldu. Bir Sosyal Devrim Teorisi olan Sosyalizm de ister istemez burjuva devrimcilerinin attıkları temellere dayandı. Engels der ki:

"Teorik biçimiyle Sosyalizm, başlangıçlarında 18. yüzyıldaki büyük Ansiklopedist'lerce temellere atılmış bulunan prensiplerin, daha mantıkla bir sonuca vardırılmak istenen daha ileriye götürülmüş sürekliliğidir." (E -, Anti-Dühring, c.I, Felsefe, s.I)

Demek ki Sosyalizmin davranışı ve düşüncesi, Tarihte burjuvazinin icat ettiği SOSYAL DEVRİM pratiği ve teorisidir. Kapitalistler, kendi çağları için insanlığa ilerleme getirmiş Sosyal Devrimi, sonradan kötölemeleri ve Sosyalizme düşman kesilmeleri, çıktıkları kabuğu beğenmemeleridir; Kapitalizmin kendi kendisine sövmesidir, medeniyeti Antika çağlardaki gibi batırmak isteyen intihar felsefesidir. Sosyalizmin ~~antaki~~ Tarihsel anlamı bu denli önemlidir.

Onun için, bulduğu her doğruyu korku ve şıkar veya çıkar kavgası ile gizlemeye çalışmayan her burjuva düşünürü, sosyalizmin kaçınılmazlığını görmezlikten gelemes. Bilimsel Sosyalizmin kurucuları Marx ve Engelsin birer burjuva çocuğu oluşları, o bakımdan hiç şaşılacak şey değildir. Sosyal Devrimciliğin burjuvaziden işçi sınıfına geçtiği bir çağda, her ayık ve namuslu düşünür, sosyalizminden başka çıkar yol bulamaz. Artık dünyanın her yerinde, kendi beynine güvenci olan, doğru düşünmeye saygı duyan nasırlaşmamış her burjuva gencinin, derebeğileşmediği ve satılmadığı ölçüde sosyalist oluşu bundandır.

2- Türkiye'de Milliyetçilik: Sosyalizmdir.

Türkiye'de de işçi sınıfından beyrekleştirdiği bir çok Sosyalistler

burjuva aydınları oldular. Daha tipik örnek: Türklere Türkçülüğü öğreten Ziya Gökalp en katıksız burjuva idoloğu idi. Ömrünün sonunda tüm düşüncelerinin muhasebesini dürüstçe yapar yapmaz, ne buldu? Nice kafasını işletmeyen sağcıya ve şarlatan solcuya (hele kadroculara) parmak ısırttı: Türkiye'de Sosyalizmden başka gerçek milliyetçilik olamayacağını sezdi ve bu doğruyu açıklamakta sakinca görmeyen bir sosyalist olarak öldü.

Milli Kurtuluş hareketimiz, Mustafa Kemal'in unutulmaz deyişi iştir: **EMPERYALİZME VE KAPİTALİZME KARŞI**" çıktı. Kapitalizme karşı olan ilerici fikirler: **SOSYALİZM**'den başka ne olabilirdi? Türkiye Büyük Millet Meclisinde kotarılan ilk **"HALKÇILIK PROGRAMI"** bilinen Sosyalizm sözcüğünü **"HALKÇILIK"** diye tercüme etmekten başka bir şey değildi. Kapitalizmin bir başka düşmanı daha vardı: Derebeğilik gericiliği. Kuvayımilliyeci Mustafa Kemal'in Derebeği veya gerici olduğunu kimse iddia edebildimi? Hayır.

Türkiye'de Sosyalizm düşmanlığı, Modern Toplum düşmanlığı oldu; ülkeyi dünyanın en geri derebeği artığı durumuna sokmak istedi. O yüzden, Türkiye'de Bâbil çağından kalmış Tefeci-Bezirgânlığın, Finans-Kapital köleliğine karşı **MODERN TOPLUMU** savunmak, tarihin bir cilvesi olarak sosyalistlere düştü. Batıda modern **KAPİTALİZM**'in gerçekleştirdiği **VATANSEVERLİK** ve **MİLLİYETÇİLİK**, Türkiye'de sosyalistlerin boyunlarına borç oldu ve oluyor.

3) Bilimsel Sosyalizm : Modern Sosyalizmdir.

Bilimsel Sosyalizmin:

" Son amacı, modern Toplumun ekonomi kanunlarını örten peçeyi kaldırmak" (Karl Marx: Das Kapital, c.İ.İ. Önsöz) idi. Bilimsel Sosyalizm kurucuları için "Çağdaş Tarih", "Çağdaş Siyaset", "Modern Tarih" çerçevesi, bilim disiplini oldu. Engels, problemi daha çok sosyal **POLİTİKA** açısından ele alarak dedi ki:

"Modern Sosyalizmin temeli, her şeyden önce göze çarpan iki şeyin ürünüdür: Bir yandan sınıf zıtlıklarının ürünüdür. (Modern Toplumda bir zıtlıklar mülklülerle mülksüzler, ücretli işçilerle burjuvalar arasında vardır), öte yandan, modern Sosyalizm üretimde egemen olan anarşinin ürünüdür." (F.E.:Anti-Dühring, Önsöz)

Bir ülkede, kestirmece:

- 1-Üretim anarşisi var mı?
- 2-İşçi -Patron zıtlığı varmı?
- 3-Mülklü -Mülksüz zıtlığı var mı?

Varsa, Sosyalizm kaçınılmaz problemdir. Problemi diyalektikçe tersine çevirelim: Bir ülkede her ağız bir **SOSYALİZM** mi konuşuyor? Orada (Üretim Anarşisi-Sınıf zıtlığı-Mülk zıtlığı) var demektir. Bu anarşi ve zıtlıkları Sosyalistler icat etmezler. Sosyalistleri icat eden o anarşi ve zıtlıklardır.

Sosyalistleri yeryüzünden kaldırmak mı istiyoruz? Üretim anarşisi ile sınıf ve Mülk zıtlıklarını dünyada yok edelim. O zaman da, kendimizle birlikte bütün Dünya **SOSYALİST** olmuş olur.

SOSYALİZM'in **ÖZÜ** de, kısaca budur.

HO "AMCA" NIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİNDEN

İNSAN ORTAK EMEĞİ VE SAHİP ÇIKANLAR

Ho Şi Min öldü mü? Bir insan son soluğunu verdi. Yeryüzünde her an bir insan son soluğunu veriyor. Bunda yaşayanları dehşete düşürecek bir şey bulunmuyor. İnsan, her şey gibi: gelir, yaşar, gider. Kendinden az çok bir şey bırakır. Bir çocuk yahut bir anı. Hepsi o kadar. Milyarlarca insan kollektifi içinde, kollektife adsız bir emek izi bırakmayan yoktur.

Ve sahici insan da budur. Milyarlarca insan arasında bir kişinin öldükten sonra da kendisinin olan "Özel mülkü" maskaralığına düşmeksizin dünyaya gelmek. Ömür boyunca milyarların adsız emeğine bir adsız emek daha yaratıp katmak. Sosyalizmin, milyonlarla Tarih-öncesi yılları böyle geçmiş. Kimse milyarlarca insan içinden sivrilip kendi övülen yahut yerilen damgasını birşeye vurmamış. Modern Sosyalizm insan için o gerçek rahatlığa kavuşmasını? Çünkü, "Özel Mülk" yalanı gelenekleştirilmiş.

Her millette, yedisinden yetmişine her insanın şakıdığı kıvrak dil kimin "Özel Mülkü"? Düşünürken, davranırken, anlaşırken, sevişirken konuşulanlar hangi "Bahî" yaratıcının "Kişicil damgasını" taşıyor? Hiç kimsenin ve herkesin. Gerçeklik bu.

Sonra, o milyonlarca yıllık insan topluluğunun milyarlarca adsız emekleriyle yaratılmış, doğanın en güzel varlığı insan dili hazinelerinden bir kaç mücevheri kurnazca çalmış, babasının malı gibi satmış sivri kişileri düşünelim! Artistleri, Romancıları, Edebiyatçıları, Filozofları, Bilginleri, daha bini bir paraya "Aydın kişileri"; Politikacıları, Komutanları, ve ilh. demek istiyoruz... Hep aynı kural: Milyonca insan yaratacak, bir kaç "sivri" benimseyecek!

Bezirgân ekonomi soygunundan önce öyle "sivri insanlar" yoktu. En güzel halk havaları "Kişi" olarak kimin malıdır? Bilinmez. Bezirgânlıktan (Sınıflı Toplumdan), hele "Modern" Kapitalizmden beri insan tekleri azdılar. "Su benimdir" demek için yapmadık kalpazanlık bırakmıyorlar. Kendileri yok oluverdikleri gün neyi alıp götürebilirler Toplumdan? Hiçbir şeyi. Saatlerce Katafalkları önünden kalabalık kervanları da geçse, altından tabutları ehram kaleleri içinde de saklansa, onların milyarlar içinde bir adsız emeği, enerjisi varsa o kalmıştır. Onu da, varsa kaldıysa, ne kendisi, ne başkası bilemez.

KAMU ERMİŞLİĞİ VE HO Şİ MIN

İnsanlık Tarihi içinde her zaman bu Sosyallik değişmez kalmıştır. Sosyalizm, ötünde sonunda "Özel Kişicillige" ağır basmıştır. Ho Amca'ya ne mutlu. Böyle önsüz ve sonsuz bir Sosyalizm çabası içinde, en gerçek emeğin adsız ruhu gibi göçtü. Bütün ömrünce "kişi" olarak "sivri" liği ile hiç kimseye batmadı. En rezil düşmanı Amerikan Emperyalizmine bile, en yalınkat hakkın kılıcı gibi batarken: "tek kişi" olarak değil, bütün bir Vietnam halkı olarak savaştı. Onun için, Emperyalizm ondan aldığı yarayı hiç bir zaman onduramayacaktır.

Onun için, "Ho Amca" nın ölümünde, "yaşayanları dehşete düşürecek hiçbir şey bulunmuyor!" İsa'nın, Musa'nın, Solon'un, Muhammed'in, Marks-Engels'in, Lenin'in ölümünde hiç kimseyi "dehşete düşürecek bir şey" olmadı. Ho Amca'nın ölümü de öyledir. "Özel Kişi" olarak o göçtü mü? İsterseniz öyle olsun. İsa'nın, Musa'nın, Solon'un, Muhammed'in, Marks-Engels'in, Lenin'in emekleri milyarlarca kişinin adsız emeği içinde bir kollektif bütün olarak var oldu. Ho Amca'nın emeği de öyle.

Fazretti Muhammed'in çığılığı şu idi: "Maşbe (Ben hiçbir şey değilim) illâ (meğer ki) beşerün miskilüm (sizin gibi insan olayım)!" Maks'ın benimsediği çığılık ta şu oldu: "Homo sum (İnsanım) humani nihli (insancıl olan hiçbir şey yok ki) a me alienum puto (bana yabancı kalsın)!" Ve dünyada, "Bâkiy kalan hoş sadâ" kar onlar oldular. Ho Amca'nın tüm ömür çığılığı şurada toplandı: "Ben Sosyalistim Sosyalizmden başka hiçbir şeyim yoktur!"

Onun için "Ho Amca" nın ölümünde "Hiç kimseyi dehşete düşürecek hiçbir şey" olmadı ve olamazdı.

BEZİRGÂN HAM ERVAHLAR

Ama,ölümü herkesi "dehşete düşüren" insanlar yok mu?Çok.Tümen,tümen.Hele bezirgân,yâni sosyal sınıflı Medeniyet patladı patlıyalı,yeryüzü,irili ufaklı sürüyle "Yaşıyanları dehşete düşürecek" ölümlerle doldu.Kendileriyle birlikte,karılarını ,sazendelerini,askerlerini de aynı mezara diri diri gömdüren Nemrut'ların,Faravun'ların bugün iğrenilen toylukları bir yana.Çelik kıralları,Petrol imparatorları yanında rahmetle anılan Antika bön Kıralları,Padişahları,İmparatorları da artık ciddiye alan iki buçuk "Mukaddesatçı" adlı Finans Kapital seyyar satıcısından başka kimse kalmadı.

Adım başında "ölümü yaşıyanları dehşete düşürecek" sümüklü böceklere basmadan yürünmüyor bugün.En ısmarlama Cumhurreisi,ya da tükürülmüş milletvekili,kokuşmuş Bakan,Başbakandan,en ciğeri beş para etmez CIA ajanına,yahut patısına "eline dört bin lira geçen 600 lira aylıklı" işkenceci Polis hafiyesine dek ortalık "yaşıyanları dehşete düşüren" ölüsü kandillilerle kaplı.Onlara sözüümüz yok.Onların "Allah belâlarını vermiş."

SÖZDE "SOSYALİST" HAM ERVAHLAR

Şu "bizim" denilen ortalı kıyılı "Sol" yahut sağlı sollu "Sosyalist" kesilenlerimizin "yaşıyanları dehşete düşürme" özençlerine ne buyurulur?Kimi 40 yıl,yerin altında tırnak ucuyla fiskelemekten usanılan yarım buçuk bağırsak a-salağı soğulcan.Kimi İşçi Sınıfının gerisinde bırakılanları her sabah hazırca yiye yiye şıştikçe ne bok olduklarını kimse bilmiyor sananlar.Bunlar "kenefe jandarma yazılmış" leşleriyle "yaşıyanları dehşete düşürmek" hevesindeler.

Kimi kırk yıl,izini tozunu Şeytan görmemişlerden."Demokratik Hürriyetçi tatlı su "Sosyalist" leri,yahut acı su "Reformcuları"kesilmişler.27 Mayıs furyasında kellelerine geçiriliveren "köktenci,dönüşümcü,dönük" "Kahramanlık" külâhlarına bürünmüşler.Çok böbürleniyorlar.Anasının rahmine,çıkarcık kusan frengili "Veled-i Zinâ" gibi,"kursak" larındaki çürük çarık düşünce süprüntüleri saçmalayanlar.Saçmalamak uğruna,aylak aristokrat döküntüsü şaşkın ördek ödekliliklerini taşıyor.Gözü Politika çöplüğünde kalarak geberişleriyle "yaşıyanları dehşete düşürme" sevdasındalar.

ADSIZ HO: YÜCE SOSYALİZM MUŞTULAYICISI

Bu çeşit,Sosyalizme gübre bile olamıyanlara Ho Amca'yı anmak,değmez.0 gibileri belki de halâ: "Bir türlü Sosyalist" sayabilecek temiz işçi,köylü,genç arkadaşlara Ho Amca'yı anmak gerekir.Nedir bu Ho Amca?

Yazık ki ne "Paşazâde" ve ne "Çarıklı Köylü"...Nguyen Sinh Huy adlı memurcuğun dölünden.Doğduğu yılı bilen yok.1890 diyen var,1892 yazan da...Ya adı? O büsbütün hem var,hem yok.15 adından,10 yaşındaki:Tât Thasih (Umutlu).20 yaşında Hue Lisesinden,Fransa'da bahçıvanlığa geçer.1914 yılı İngiltere'de süpürgecilik,aşçı yamaklığı yapan Nguyen Ai Kuok (Yurtsever Nguyen): 1931 yılı giyaben idama mahkûm edilir,ve tam İngilizlerce Fransızlara teslim edileceği sıra,Honkong Hastanesinde kan kusa kusa ölür!

Evet ölür.ve doğumu ile olduğu gibi,ölümü ile de kimseyi "dehşete düşürmez".1945 yılı,Hiroşima'da Atom bombası patlar,4 gün sonra vietnam'a "Genel Aşk Yakınma" emri veren Ho Şi Min (Aydınlatıcı Adam) 2 Eylül'de Vietnam Başkanı olur. "Ellerinde çocuklar için şekerleme ve portakallar.Yağmurluğunun havı dökülmüş.Sandalları delik.Kaşları şaşmış.Bakışı çocuksu.Paltosunun tersi ile ağzını siliyor ve hasır üzerinde yatıyor...Fukaracık gibi yaşıyor.Lenin gibi davranıyor.Eşkiyalığa çıkmış Eizzeden Fransuva."

Avrupalı onu böyle görüyor.0 Paris'te sömürgeci Devlet adamına şöyle diyor:

"Evet,bu işin düzelmesi otuz saniyede de olur,otuz ayda da sürebilir.Eğer bizi Savaş zorunda barakırsanız,siz benim on insanımı öldüreceksiniz,ben sizin bir adamınızı.Ama bu paha ile de gene ben kazanmış olacağım."

Fransız gazeteciyle böyle konuşuyor:

"Dünyaya kendi hürriyetinin edebiyatını vermiş sizinki gibi bir millet, ne yaparsa yapsın,bizde dostlarını bulacaktır;bilseniz Mösyö,nasıl bär hırsla her yıl Victor Hugo'yu,yahut Michelet'yi okurum...Bu diller yok mu,onlar insani yanılmaz;onlar sizdeki ufak halkın,bizinkine öylesine garipçe benzeyen küçük im

sanların dilidir...Ah!Mösyö,sömürgecilik insanları böylesine değiştirecek denli kötü mü olmalıydı?"

HO'NUN EVRENCİL DİYALEKTİK STİLİ?

Ho Amca'yı 1946 yılı da,1962 yılı da:"Ha neredeyse bayılacak" denli yakından tanıyan cılız haliyle yakından tanıyan Fransız yazarı Jean Lacouture şu sonuca varıyor:

"İşte,kıvrak yumuşaklık ile dizgin vurulamaz enerjinin,politika muhayyalesi ile prensipler üzerinde sıkı duruşun,yurtsever geleneklere başvurusu ile Marksist inceleyişin o taklât edilemez kaynaşmasıdır ki,Ho'nun orjinalliğini yapar.Bu sentezler sürekli olacaklar mı?Ho'dan sonra yaşayacaklar mı?Otuz yılı aşırıdan beri Dong ve Giap gibi adamları yetiştirmeyeği bildiği için,ÖYLE KORKUNUYOR XX,ondan başka,Hanoy iktidarına bir kollejiyal (elbirliği ile çalışma) karakteri vermediği için vermediği bildiği için,öyle görülüyor ki,iktidarda kötüye kullanılacak kişicilik ve ondan çıkacak veraset (yerine kimin geçeceği,meselelerinin tehlikesini önlemiş bulunuyor."Ho Amca"nın kendi halkına yapacağı hizmetlerin sonuncusu da bu olacaktır." (10 Eylül 1969)

Yalnız "KENDİ HALKINA" mı?Hayır.Bütün yeryüzü halklarına verilmiş en son ders olmalıdır,"Ho Amca"nın yapabildikleri.Ve bu yalnız **EN SON DERS ANİİL** değil, **EN BÜYÜK DERS** te olmalıdır,hele geri ülkeler Sosyalistlerine.Hele bizim gibi yarı Bâbil artığı,yarı Derebeği artığı,bir hayli de Finans-Kapital karışığı bir ülkede en acıklı eksik Ho Amca'nın çelişkili bütünlükleridir.

BİZİM CÜCELERİN DEVAYNALARI

Sosyalistlerimiz kazıklanmayı "enerji" sayıyorlar.Üç beş "Marksist" formül ezberlemekle politikada "üstâd" geçiniyorlar.Dünyanın dört bir yanından "çevirme" bilgileri,kendi ülkelerinin orijinal gelenekleri yerine koyuyorlar.Bu korkunç teori ve pratik boşluklarını doldurmak için de:**TEK** başlarına yanılmaz Papa Hazretleri olmaktan başka hiç bir "elbirliği ile çalışma" zahmetine katlanamıyorlar.

O zaman karşımıza halk düşmanları için gülünç,dostlar için ağlanacak pozlarla çıkıyorlar.Herhangi "Adam kıtlığında" sakalina sarılınan keçi,o saat kendisinin "Abdurrahman Çelebi" olduğunu inanıyor ve inanmayanları boynuzlamakla,"Sınıflar savaşı" yapmayı birbirine karıştırıyor.Burnunun altına bir iki parmak bıyık takmakla,"Balkanlarda bir tâne" yaşı benzemesin "Stalin" kılığında hazır iktidar Tahtirevânını bekliyor.

Tahtirevân gelse,hele bir gelse,sen skandâ onlarda gör kerametlerin manda tezeğinden iri kallâvîlerini.Çarçabuk ülkenin her köşebaşına çatık kaşlı heykellerini diktirerek,"Sosyalizm" adına en maydonozlu köftehorlukları yutturacaklardır.İki zart zurtla bir milleti o "Aşama dan,bu "Aşama" ya terbiyeli maymunca hoplatmayı becerivereceklerdir.Bu marifetlerine bedel,"Tarihe" gireceklerdir,"be birâder!"

Böyle Tarihe değil,hazır mezara bile girilemeyeceğini,girilse bile,koskoca Stalin gibi adamı mezarından bile çıkaracaklarını bütün "Sosyalizm" avantüryelerine,bütün anarşist palavracılara,bütün kendini devaynasında görmüş kuru sıkı teori ve pratik cücelerine en büyük anlamcıl silleyi hiç iddiasızca ve bütün yaşayışı,düşünüşü,davranişı ile vuran adam Ho Amca'dır.

ÜÇ TİP SOSYALİZM KALPAZANI?

"Kırk yıl" dile pelesenk olmuş.Hangi "kırk yıl":eksiksiz elli yıldır yerin altında,yerin üstünde:bu akşam pâyeye ver,ertesi sabah babasını asacak "Sosyalizm Kalpazanları" ndan bu ülke ülkücülerinin çektikleri,Birinci Şube işkenceleriyle yarışmıştır.

Maksatları nedir?Kendilerine sorsanız,alacağınız karşılık hep develeri güldürecek birbirini çürüten küçükburjuva ermemişlikleri,yahut ne oldum delilikleri gibi görünür.Bıyık altından gülererek,yahut burnunuzu tıkayarak geçersiniz.Gene de yaptıklarından utanmak şöyle dursun cesarat alırlar.İt ürür,kervan yürür.Gün gelir,neden böyle "Namus korumakçın horozdan kaçtıkları" anlaşılır.Ya falan yol kavşağına dek zor sürüklenen "Yolda seğirticiler" dir;ya "Maasın kaç" olduğunu sorup sağlama bağlamadıkça "Cehenneme" gidemiyen "Kafasız işgüzar" kapıkullarıdır;yahut ta yerli yabancı binbir maskeli ajandırlar.

TEORİK VE PRATİK HO

Yeni Sosyalist kuşağımızın bütün o bitmez, tükenmez fışkılardan kurtulması için gerekli en yanılmaz Sosyalist mihenk taşını (Kriteriyumu) Ho Amca veriyor. Bu veri iki noktada toplanıyor:

- 1-Teoride: Kendi Tarihinin ve Toprağının düşüncesini yapmak;
- 2-Pratikte: Kişi sivriltilmeyen elbirlikçi davranış yapmak.

Ho Amca'nın bu iki alanda ayık ve alçakgönüllü emeğini Burjuva basınından olsun edinebiliriz. Bakın Batı Emperyalist anayurtlarının Kapitalist kültürüleri ne yazıyorlar Ho Amca için:

I-TEORİCE: Gelenek-görenek üretici güçlerine temelli önem verildi.

"Vietnam'ın Tarihi ve Medeniyeti: oranın araştırmacılarınca modern çağdan hayli önce, Komünist Partisi Davranışından hayli önce başlatılıyor; Hanoy insanlarına göre Komünist Partisi, toparlasan, ancak bin yıllık geleneği tamamlayıp devam ettirmekten başka birşey yapmamıştır."

2-PRATİKÇE: Her kim olursa olsun "KİŞİ TAPINCI" ile sivriltilmemeye önem verildi.

"Ho Şi Minh'in konuşmalarda mevcut bulunmuyışı hiç şaşılacak şey değildir. Kuzey Vietnamda Başkana sonsuz saygı besleniyor, ama ne bulutlara çıkarılıyor, ne putlaştırılıyor... Kollektif bir zihniyet rejime adamakıllı damgasını vurmuş, ve düzeni Marksizm yanlı olan başka ülkelerdeki yanlıtlardan sakındırmıştır."

"Ho'nun Cezaevi Karneleri, bir milliyetçinin çektikleri üzerine yapılmış düşüncelerden kuruludur. O milliyetçi de ötekilerden biridir; yazılanlar halkın elinden düşürmeyeceği bir incil değildir. Ho'nun resimleri mi? Çok az var... yahut hiç yok. Evlerin duvarları üzerinde, kooperatiflerde arasında Ho Şi Minh'in bir dergiden kesilmiş fotoğrafı gözüktür, ama orada Ho, hiçbir vakit ~~Yak~~ yalnız değildir."

MİLLÎ PUTSUZ MİLLÎ MÜCADELE

Vietnam'ın (Türkiye'deki 30 Ağustos kadar) alinyazasını değiştiren büyük Zaferi, Dien-Bien-Phu savaşı mıdır? Müzesini geziyorsunuz:

"Dien-Bien-Phu muharebesinin, Başkentteki geygeniş salonda tasviri: Giap'ın kişiliğinden çok Vietnamlıların kişiliğini değerlendiriyor. Millî Tarih Müzesinde olduğu gibi, taşra sergilerinde de bölgenin geçmişi canlandırılırken, sunulan, açıklanan, kutlanan şey bir ulusu zafere ve bağımsızlığa yedmiş bir canlı Buda değil, bütün bir kollektif varlıktır." (J. Decornay, 4 Eylül 1969)

Millî Kurtuluş Savaşı mı? Onu millet yapmıştır.

"Basında ve Radyoda birisi örnek olarak verilirse, o kimse ya bir köprünün savunucusudur, yahut bir Güney Çetesinin başıdır. Günün kahramanı sorguya çekildi mi, yaptıklarını anlatıyor, mücadele arkadaşlarını iste ortak gösteriyor, ama ara sıra onları ziyarete gelen keçi sakallı ihtiyarı ağzına almıyor." (Keza)

Doğrusu da, Sosyalistlik bir etiket değilse: Sosyalistçesi de bu değildir? Birisi geride aklını, ötekisi cephede canını ortaya koymuş. Akılsız can kaybı boşa gider, ama canını ateşe atan bulunmasa akıl kaç para ederdi? Neden canını veren unutulsun da, aklını veren göklere çıkarılıp tanrılaştırılsın? Bezirgân düzen için bu, kaçınılmaz olabilir. Sosyalizme nasıl sığdırılabilir?

Şeylerin kör akışı ile sığdırıldı. Hattâ Paranoid (zincirleme hezeyanlı) çılgınlıklara dek sığdırıldı. Ötüne geçilemezdi, o zaman! Ama "Kıyamete dek" geçilemeyecek miydi? Ho Amca onun karşılığını verdi. Halkın deyimi ile "Götü boklu" kişilere tapınmayı kalırdı. Kişi tapıncı ~~ka~~ maskaralığının hiç değilse bundan böyle gerekmediğini ispatladı.

Sosyalizmin geleceği için az büyük kazanç mı bu?

5.9.1969

-Proleter Devrimci-Aydınlık
Sayı: I-15 Ocak 1970

Doktor: Hikmet Kıvılcımlı